№ 127. 1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Dingsdag 22 October.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is f 3; franco per post f 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte doodbekendmakingen enz. van *één tot zes regels f 1,50*, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant.
Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

V. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

[illegible] maandag, [illegible]

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 21 october.

Ll. zaturdag stond voor het provinciaal geregtshof in Zeeland teregt de persoon van Cornelis Breas, beurtschipper van Colijnsplaat op Rotterdam, beschuldigd van twee diefstallen van aan hem toevertrouwd goed.

In de maand november ll. had de beschuldigde te Colijnsplaat in zijn schip 20 mud tarwe van den landbouwer Johannes Rademaker, aldaar wonende, geladen, die hij aan den kommissionair J. Dorrepaal te Rotterdam moest bezorgen, met een monster van die zelfde tarwe en een brief inhoudende verzoek ze ten bate des eigenaars te verkoopen. Tevens had genoemde schipper aan boord twee partijen tarwe, een van 20 en een van 15 mud, toebehoorende aan J. de Jonge te Colijnsplaat, met gelijk doel bestemd voor een anderen makelaar te Rotterdam. Beide kommissionairs ontvingen en verkochten de hen door genoemden schipper bezorgde hoeveelheid tarwe en deden aan de landbouwers den koopprijs door middel van Breas toekomen in gezegelde zakjes, tevens de afrekening inhoudende.

De landbouwer Rademaker meende dat hij voor zijne tarwe niet die som had gekregen welke hij daarvoor dacht te moeten ontvangen, en adresseerde zich hierover aan zijn kommissionair, met verzoek tevens, zoo dit nog voorhanden was, het monster zijner tarwe terug te mogen ontvangen. Hieraan werd door den heer Dorrepaal voldaan, waarvan het gevolg was dat Rademaker de overtuiging verkreeg dat er eene vergissing had plaats gehad, aangezien hij in het hem toegezonden monster zijne eigene tarwe, die van betere kwaliteit zoude geweest zijn, niet herkende. De andere landbouwer, die ter zelfder tijd tarwe met Breas verzonden had, was allezins tevreden met den prijs die zijne waar gemaakt had.

Schipper Breas heeft ook, en dit gaf aanleiding tot de tweede beschuldiging van diefstal, in het laatst van het afgeloopen jaar twee zakken ajuin, toebehoorende aan J. Swammer, landbouwer te Colijnsplaat, aan boord genomen met last ze naar Rotterdam mede te nemen, ten einde ze van daar verder te verzenden aan het adres van den heer J. J. Paardekooper te Utrecht. Herhaaldelijk zijn de zakken door den schipper naar Rotterdam mede genomen; telkens werden ze echter te Colijnsplaat teruggebragt omdat de utrechtsche schipper door de vorst hierin verhinderd, zich nog niet te Rotterdam bevond. Eindelijk werd de ajuin, die reeds tot verrotting begon over te gaan, door Breas op zijn zolder geplaatst, zoo dat de geadresseerde ze niet ontvangen heeft.

Nu is de vraag, of schipper Breas de tarwe van den eenen landbouwer heeft verwisseld met die van den anderen, met het doel om het meerder bedrag van den koopprijs van de betere soort voor zich achter te houden, en verder of genoemde schipper kon gezegd worden zich de twee mud ajuin arglistig te hebben toegeeigend.

Om de beide diefstallen en de schuld van Breas te bewijzen waren door het openbaar ministerie elf getuigen gedagvaard. Een hunner, de landbouwer J. de Jonge van Colijnsplaat, verscheen niet ter teregtzitting, daarin door ziekte verhinderd, blijkens overgelegd attest van een geneesheer. Twee dezer getuigen, gewezen dienstboden van den beschuldigde, verklaarden onder eede, gezien te hebben: dat Breas het monster der aan Rademaker toebehoorende tarwe verwisselde met tarwe van de Jonge, en dat hij den brief van eerstgenoemden open brak en las. Verder deelden zij mede dat Breas hen destijds den last gaf de 20 mud tarwe van de Jonge af te leveren, wanneer er van wege den makelaar Dorrepaal werd gezonden om hetgeen door Rademaker was scheep gebragt. Door deze getuigen en door eene gewezen dienstmeid van den schipper werd ook verklaard dat van de twee mud uijen, bestemd voor J. J. Paardekooper te Utrecht, door den beschuldigde was gegeten.

De beschuldigde verklaarde geene tarwe verruild te hebben, en dus ook geen voordeel hieruit gehad te hebben. Hij erkende de 2 mud rotte ajuin op zijn zolder te hebben geborgen, echter zonder eenig doel om zich te bevoordeelen.

Vier getuigen à décharge waren gedagvaard en verschenen. Toen de advokaat van den beschuldigde, mr. W. C. Borsius, den eerste eene vraag wilde gedaan hebben, waarvan het antwoord moest strekken om te bewijzen dat beide gewezen dienstknechten van den schipper, thans diens meest bezwarende getuigen, geen geloof verdienden, verzette de procureur generaal zich hier tegen. Het hof ging daarop delibereren of de vraag zoude worden toegestaan al dan niet, en kwam na eenige oogenblikken terug met het besluit dat de vraag werd afgewezen. De verdediger verklaarde daarop dat hij afzag van het zonder hooren van [illegible] en de overige getuigen à décharge.

Op grond voornamelijk van de getuigenissen, en verder van hetgeen ter teregtzitting werd medegedeeld, hield het openbaar ministerie staande dat de beide diefstallen en de schuld des schippers overtuigend waren bewezen en vroeg mitsdien en ingevolge art. 386, 4., strafregt, veroordeeling van den beschuldigde tot eene tuchthuisstraf van 5—10 jaar.

Hierop nam de verdediger het woord en begon met zijn leedwezen te betuigen dat de beschuldigde reeds bijna vier maanden voorloopig in hechtenis was gehouden. Naar zijn inzien was hierin niet gehandeld volgens de wet, die wil dat de voorloopige behandeling zoo spoedig mogelijk zal geschieden, terwijl de beschuldigde eerst den vijfden dag na de inhechtenisneming was verhoord en de geheele maand augustus had gediend om drie getuigen te hooren. Verder trachtte mr. Borsius aan te toonen dat de eerste beschuldiging eene onmogelijkheid inhield, en dat de tweede eene dwaasheid bevatte.

In de eerste plaats, zeide hij, zou Breas de ladingen tarwe verwisseld hebben ten einde den koopprijs van het betere voor zich te houden. Hij zou den brief, bij het eene monster behoorende, hebben open gebroken.

De getuigen die beweren het gezien te hebben, zijn echter dienstboden die hij om hun slecht gedrag heeft moeten wegjagen. Uit wraak hierover hebben ze allerlei geruchten omtrent Breas verspreid, en gaven zoo aanleiding dat de schipper thans van diefstal wordt beschuldigd. Maar die getuigen zijn niet geloofwaardig. Uit de verklaringen der getuigen à décharge zou het hebben kunnen blijken zoo ze gehoord waren. Doch ook uit hetgeen bij de teregtzitting is medegedeeld blijkt dit reeds.

De beide voormalige knechten beweren dat Breas in hunne tegenwoordigheid den brief heeft opengebroken; maar dit is niet waarschijnlijk; want een man als schipper Breas zal zulk eene daad niet doen in tegenwoordigheid zijner knechts: maar het is ook blijkbaar niet waar, want de heer Rademaker ontving den brief goed gesloten, en er zijn buitendien ook geene sporen van openbreking aanwezig. Het pleit dus ten sterkste tegen de getuigen, die volhouden dat de schipper den brief heeft opengebroken.

De beide partijen tarwe zouden verwisseld zijn, waaruit blijkt dit? Rademaker verklaart dat zijne tarwe van de beste soort was, doch de eigenaar der andere lading beweert het zelfde. Derhalve geeft het verschil in prijs der beide ladingen geen vermoeden dat er eene ruiling heeft plaats gehad, te meer daar dergelijk verschil in prijs geen volstrekt bewijs levert van verschil in kwaliteit. De ruiling is daarenboven onwaarschijnlijk, want de korenmeters die met een volgbriefje op last van den makelaar het graan aan het schip komen halen, onderzoeken of zij wel de bedoelde partij ontvangen; en hier kon geen vergissing plaats hebben, daar Rademakers naam op de zakken stond. Doch al was de eene partij verwisseld met de andere, dan nog zou er slechts sprake zijn van eene civiele aktie door Rademaker in te stellen tegen den schipper die zijne lastgeving niet had volvoerd of door wiens onregtmatige daad hij schade had geleden.

Van diefstal kan hier geen sprake zijn daar Breas geen voordeel hoegenaamd heeft verkregen, blijkens de beide afrekeningen door de kommissionairs aan de landbouwers te gelijk met de koopprijzen in verzegelde zakjes verzonden, welke afrekeningen door de respektieve kommissionairs zijn erkend. De partijen tarwe zijn bezorgd en de prijzen evenzeer; derhalve is er niets waarvan men zeggen kan dat het weggenomen is en alzoo is het onmogelijk dat hier diefstal is gepleegd."

Verder betoogde mr. Borsius de absurditeit der tweede diefstal. Het was naar zijne meening ondenkbaar dat een man zoo welgesteld als Breas, die zulke uitgebreide zaken doet als hij, trachten zou zich te verrijken door zich wederregtelijk twee mud meer dan half rotte uijen toe te eigenen. De ajuin toch had toen zeer geringe waarde. Door den verdediger werd er op gewezen dat Breas sinds lang als een eerlijk schipper en handelaar bekend stond. Ten overvloede legde spreker nog eene verklaring hieromtrent over, welke geteekend was door een groot aantal ingezetenen van Colijnsplaat met wie hij gewoon was zaken te doen. Hij voegde er bij dat de beschuldigde eenigen tijd geleden de meest doorslaande bewijzen had gegeven dat er hem veel aan gelegen lag zijn sinds lang gevestigden naam van eerlijk handelaar te handhaven en te bevestigen, doordien hij eene som van meer dan duizend gulden had betaald, hoezeer hij hiertoe volgens de wet niet aansprakelijk was. Dat de beschuldigde de twee mud ajuin niet aan het adres bezorgd had, viel niet te ontkennen; zelfs was het ligt mogelijk dat hij er, hoewel onwetend, van gegeten had; dit echter was, naar de meening van den verdediger, alleen aan onachtzaamheid toe te schrijven; aan eene opzettelijke toeeigening van [illegible] kon men bij Breas niet denken: de tweede diefstal bevatte derhalve eene absurditeit.

Overtuigd van de onschuld van den beschuldigde vroeg de verdediger diens vrijspraak.

De prokureur generaal hield hierop de beschuldiging vol en beweerde dat er geene vertraging in de procedure had plaats gehad, blijkens de dagteekening der processale stukken, terwijl hij zich tevens beriep op zijne gewoonte om de zaken met zoo veel spoed als mogelijk is te behandelen.

Nadat de verdediger nogmaals op vrijspraak had aangedrongen, werd door het hof bepaald dat in dezen uitspraak zal worden gedaan vrijdag aanstaande, den 25 october.

In eene heden door den gemeenteraad gehouden zitting is onder meerder besloten: 1. Met de firma Robbé & comp., concessionarissen der gasverlichting, in onderhandeling te treden omtrent de door hen te stellen voorwaarden, tot het aangaan van een nieuw kontract voor het leveren van steenkolengas met eene lichtsterkte gelijk staande met 14 normaalkaarsen.

2. Ingevolge het voorstel in de vorige zitting door den heer Lantsheer, bij de overlegging van den staat van aanvragen om restitutie van hoofdelijken omslag, gedaan, (zie het verslag der zitting van 16 dezer, voorkomende in het bijvoegsel van het nommer dezer courant van 19 dezer) om door twee of meer praktizijns buiten de gemeente, te doen uitmaken wie in en wie buiten de gemeente hebben vertoefd en alzoo aanspraak op restitutie hebben, op grond dat nergens duidelijk wordt bepaald wat inwonen in de gemeente is,— alsnu twee of drie regtsgeleerden buiten de gemeente te benoemen, waarvan de keuze en de bepaling van het aantal aan burgemeester en wethouders wordt overgelaten.

3. Het uit te keeren subsidie voor de verpleging van armenweezen door het bestuur der godshuizen voortaan niet meer door tusschenkomst van het burgerlijk armbestuur aan het bestuur der godshuizen te verstrekken, maar door den gemeente-ontvanger te doen uitkeeren, zoo dat het burgerlijk armbestuur alsnu is ontheven van alle bemoeijingen omtrent de verpleging door het bestuur der godshuizen.

Ten slotte is door den voorzitter medegedeeld dat aanstaanden woensdag, des morgens ten half 11 ure, weder eene openbare zitting zal gehouden worden tot het behandelen van de gemeentebegrooting voor het dienstjaar 1862.

De heeren P. M. de Ligny en J. A. P. van Deinse, die onlangs zijn benoemd tot experts in het conflict tusschen de gemeente en de firma Robbé & comp., concessionarissen der gasverlichting, de eerste door de gemeente, de tweede door de concessionarissen, hebben thans, volgens de aan hen opgedragen benoeming, als derden deskundige gekozen de heer dr. Th. van Doesburg, directeur der nieuwe gasfabriek te Rotterdam.

De kamer van koophandel en fabrieken te Vlissingen heeft, onder dagteekening van 17 dezer, een adres gezonden aan de tweede kamer der staten generaal, waarin in hevige bewoordingen over het plan van den minister van marine tot opheffing der werf gesproken wordt, en waarbij de verdiensten van Vlissingen, in vroegere jaren aan het vaderland bewezen, worden opgesomd. De kamer van koophandel hoopt dat de leden der tweede kamer hunne beschermende hand over Vlissingen zullen uitstrekken en „het gestrenge onverdiende vonnis, door hunne stem aan een zoodanig ontwerp te schenken, nooit zullen onderschrijven."

Zaturdag namiddag omstreeks half twee ure, is te Vlissingen met goed gevolg te water gelaten het schroefstoomschip der 1e klasse Leeuwarden.

---

* Uit Zierikzee van den 19 dezer wordt ons gemeld:

In den afgeloopen nacht werd door den knecht van een landbouwer onder Oosterland, bespeurd dat er brand was in de onder dat dorp gelegen mee- en racinedroogerij van den heer L. van Vessem. De bewoners moesten uit den slaap gewekt worden. De gebouwen zijn geheel verbrand, benevens eene aanzienlijke hoeveelheid racine en meekrap. De brand is in het stamphuis ontstaan, maar de oorzaak onbekend. De gebouwen en een gedeelte der meekrap waren verzekerd.

In de vergadering van den gemeenteraad van Zierikzee van 17 dezer, is onder meer besloten tot overname door de gemeente van de bijzondere school van den heer Rensen, als eene openbare (2de tusschenschool). Verder is vastgesteld de gemeente-begrooting voor 1862. Bij de discussien daarover verklaarde de heer de Crane het denkbeeld van jhr. mr. G. de Jonge, afschaffing der belasting op de brandstoffen,

over te nemen en daarbij tevens een voorstel te doen, om ook de belasting op de wijnen af te schaffen, waarvan de opbrengst, volgens hem, gelijk staat met de kosten der plaatselijke ambtenaren, die hij wilde laten vervallen en de surveillance opdragen aan de rijks ambtenaren. Na zeer langdurige discussien is dit voorstel verworpen met 9 tegen 3 stemmen (de heeren de Crane, Keller en Landsknegt), de heer Ochtman was afwezig. In een volgend nommer geven wij van deze zitting een uitvoeriger verslag.

---

* Een onzer korrespondenten schrijft ons uit Utrecht:

Reeds *sedert eenige jaren* is alhier op kerkelijk gebied groote oneenigheid. Ofschoon het beginsel van openbaarheid nog niet zoo ver is doorgedrongen om de beraadslagingen van den kerkeraad der hervormde gemeente publiek te doen zijn, schijnt het uit de van tijd tot tijd dwalende geruchten met hooge waarschijnlijkheid te blijken, dat de eerwaarde broeders van dat eerwaardig ligchaam nog al eens ernstig van gevoelen verschillen; dat overigens alles in liefde en vrede wordt geschikt, is algemeen bekend.

Een der hoofdpunten van geschil in de laatste jaren betrof de aanvulling van het kollegie van ouderlingen. Een nieuw reglement, door de synode vastgesteld, bepaalde dat het getal ouderlingen met dat der diakenen gelijk moest gemaakt en dat de leden van den kerkeraad door den geheelen kerkeraad zouden verkozen worden. Hier te Utrecht was het getal ouderlingen geringer dan dat der diakenen en moest dus worden aangevuld. Doch hoe? De ouderlingen meenden dat het moest geschieden volgens het oude huishoudelijk reglement; dan zouden zij voor elke vakature een tweetal kandidaten aanbieden, waaruit de kerkeraad koos. De diakenen en de meerderheid oordeelden anders; zij meenden dat volgens het nieuwe reglement moest gehandeld worden en de volle kerkeraad de nieuwe ouderlingen vrij (!) kiezen. Zie hier een geschilpunt van gewigt. Ik vertrouw dat ge eerbied zult hebben voor de conscientieuse vasthoudendheid en de liefde tot de wet, die beide partijen bezielde, en niet, als vele *ongevoeligen* hier ter stede, de zaak als eene bloote kwestie van partijbelang beschouwen; zij beweren n.b. dat het niets ter zake doet hoe de nieuwe ouderlingen voor deze enkele maal gekozen worden, daar de meerderheid altijd later de haar minder aangenamen kan verwijderen! Hoe dit zij, deze gewigtige zaak heeft een paar jaar geduurd, veel hoofden warm gemaakt, veel papier opgegeten en vele vergaderingen van het provinciaal en klassikaal bestuur bezig gehouden; doch nu ook is ze beslist; de meerderheid heeft gelijk gekregen. De keuze der nieuwe ouderlingen zal dus door den geheelen kerkeraad, niet uit een voordragt van twee personen geschieden. Dit is een gewigtig *evenement in het kerkelijk leven dezer gemeente.* Met welke verschillende aandoeningen het vernomen is, behoef ik u niet te schrijven. Als geen nieuw verzet op deze jongste beslissing volgt, mag men hopen dat deze zaak eindelijk uit zal zijn, en dat de kerkeraad zich eindelijk zetten zal om in de bestaande predikants vakature te voorzien. Tot 1 december had de kerkeraad uitstel gekregen van het beroepingswerk.

Men schrijft uit 's Gravenhage aan het Handelsblad:

Onlangs zijn te Leiden aan typhus overleden professor Juynboll en zijn zoon. Bijna gelijktijdig stierf te Assen aan die ziekte de dochter van genoemden hoogleeraar, terwijl bovendien verscheidene andere personen in verschillende steden des lands door die ziekte zijn aangetast en bezweken. Het trok toen reeds de aandacht, dat juist al die personen eenigen tijd te Scheveningen hadden verblijf gehouden, om aldaar de baden te gebruiken. Bij onderzoek is thans gebleken, dat al de aan die ziekte overledene badgasten tijdelijk te Scheveningen kamers hebben gehad, in de zelfde straat en dat achter die straat een riool liep, waarvan de infecte uitdampingen hoogst vermoedelijk die ziekte hebben veroorzaakt. Men ziet hieruit weder hoe nuttig het is, dat zich plaatselijke gezondheids-kommissien vormen en dat deze hunne gewigtige taak met de meeste naauwgezetheid behartigen.

De minister *van oorlog heeft de korps-kommandanten* aangeschreven om, gedurende de aanstaande wintermaanden, geene onder-officieren of manschappen voor pensioen voor te dragen.

Men schrijft uit Zutphen, 19 dezer, aan de Zwolsche courant:

Het laat zich aanzien, dat dingsdag e. k. eene ongehoorde drukte in onze stad zal heerschen; van alle plaatsen toch in den omtrek, zelfs van die op uren afstands gelegen, heeft men plan de plegtigheid van het leggen van den eersten steen der staats-spoorwegen bij te wonen. Op het terrein der spoorwegbrug is de tribune voor Z. M. den koning en genoodigden reeds opgerigt, terwijl met allen ijver aan eene tweede voor het publiek wordt gewerkt; ook de toebereidselen voor dekoratien zijn nagenoeg voltooid. Wat het feest betreft vernemen wij, dat Z. M. tegen 12 ure hier wordt verwacht en bij aankomst aan de brug door de spoorwegkommissie en andere autoriteiten naar de tribune geleid zal worden; vervolgens zal, na eene aanspraak van den minister van binnenlandsche zaken, de plegtigheid van het leggen van den eersten steen geschieden. Z. M. zal daarin worden bijgestaan door de leden der spoorwegkommissie door de ingenieurs Fynje, Waldorp, Reuvens, Kalff, de aannemers, enz. De troffel zal den koning door eene dame uit een der aanzienlijkste geslachten der stad ter hand worden gesteld. Gedurende de plegtigheid zullen muziekgezelschappen *hier ter stede en de stafmuziekanten* van het 4e regement dragonders zich doen hooren. Het lossen van geschut, het luiden der klokken, de fanfares der muziek zullen de voltooijing van het werk verkondigen, waarna de kommissie en verdere autoriteiten Z.M. uitgeleide zullen doen tot aan de plaats van aankomst. Na afloop van het dejeuner vertrekt Z. M. met gevolg weder naar het Loo, alwaar vele hoog geplaatste personen dien middag genoodigd zijn. De burgemeester O. L. graaf van Limburg Stirum zal den dag besluiten door het houden van eene receptie op de bovenzalen der Groote societeit.

Benoemingen en besluiten.

BELASTINGEN. Verplaatst als kontroleurs der direkte belastingen, in- en uitgaande regten en akcijnsen: naar Utrecht, de heer M. Prakken, thans te Zutphen; naar Zutphen, de heer J. W. E. de Groot, thans te Dordrecht; naar Dordrecht, 1e afdeeling, de heer G. Blok, thans te Breukelen; en naar Breukelen, de heer jhr. T. H. E. Nahuijs, thans te Ridderkerk; zijnde voorts de kontrôle van Ridderkerk ingetrokken en de daaronder behoorende kantoren en gemeenten ingedeeld bij de kontrôle Oud-Beijerland.

Kerk- en schoolnieuws.

Gisteren morgen werd te Arnemuiden (klassis Middelburg) als predikant bij de nederduitsche hervormde gemeente bevestigd de heer G. J. Gobius du Sart, door zijn broeder, den heer J. J. Gobius du Sart, predikant te Raamsdonk, met eene toepasselijke rede naar aanleiding van Luk. XIV : 21-24. In den namiddag deed de bevestigde zijne intrede bij de gemeente waarvoor hij tot onderwerp had gekozen de woorden van Jes. XL : 6-8. Eene belangstellende menigte, waaronder onderscheidene naburige predikanten, woonde deze plegtigheid bij.

Marine en leger.

Zaturdag werd door officieren en beambten der Koninklijke militaire akademie te Breda, aan den goeverneur dier inrigting, den generaal-majoor J. P. C. van Overstraten, als blijk van hoogachting en verkleefdheid, een diner aangeboden, ter gelegenheid dat hij gedurende vijf en twintig jaren, in verschillende betrekkingen, aan de Akademie onafgebroken werkzaam is geweest.

Gemengde berigten.

Vermoedelijk zal Z. K. H. de prins van Oranje deze week zich naar het Loo begeven; ook prins Frederik wordt op het laatst dezer week uit Berlijn terug verwacht. Prinses Frederik en hare dochter, prinses Maria, zijn jl. donderdag reeds aangekomen, terwijl ook hertog Bernhard van Saksen-Weimar en zijne dochter, prinses Anna, vrijdag ll. van hunne buitenlandsche reis zijn terug gekeerd. — Te Harderwijk is het met de visscherij treurig gesteld. Er is aldaar nog geen enkele haring gevangen. Sommige visschers trachten reeds in de Noordzee met de schelvischvangst iets te verdienen. — In de provincie Drenthe begint op het land groote ingenomenheid met de toonkunst te ontstaan: vele jonge lieden uit den boerenstand oefenen zich aldaar in het bespelen van verschillende muziekinstrumenten. — Te Leeuwarden bedraagt het totaal der aan de longziekte gestorven runderen sedert 1 januarij dezes jaars 1258 stuks. — De nederlandsche zangeres mevrouw de Vries van Os is voor het théater San Carlo te Napels geëngageerd. — De onafgehaalde prijzen van de verloting der haarlemsche tentoonstelling van nijverheid zijn voor f 100 ten voordeele der armen verkocht. — In het vaderland is terug gekeerd de heer W. Coenen, nederlandsch pianovirtuoos, na eene buitenlandsche kunstreis van zeven jaren. Deze kunstenaar is thans 24 jaar oud. — Te Texel had jl. donderdag een meisje het ongeluk te nabij eene in werking zijnde dorschmachine te komen, waardoor hare kleederen in aanraking kwamen met het groote rad. Vijf malen achtereen werd zij tusschen de raderen heen geslingerd, eer de machine kon gestopt worden. Zij is ten gevolge der bekomene wonden overleden. — Ll. vrijdag is te Ommen door het *broeijen van het hooi brand ontstaan, waar door twee huizen,* inboedel en ingezamelde oogst vernield werden. — Woensdag ll. is aan de wagenmakerij bij het station te Utrecht, bij het uitbrengen van goederenwagens, een werkman tusschen een wagen en den ingang van het gebouw beklemd geraakt, aan de gevolgen waarvan hij is overleden. — In de gemeente Steenbergen heeft zekere weduwe V. L., die in het geheim bevallen was, haar kind voor de varkens geworpen. De vrouw bevindt zich in hechtenis en heeft getracht zich het leven te benemen.

Meteorologische waarnemingen,

gedaan op 's rijks werf te Vlissingen, des middags 12 ure.
October 1861.

Datum.	Wind. Rigting.	Wind. Kracht.	Barometer bij 0°.	Thermometer C.	betrekkelijke vochtigheid.	Spanning van den damp.	Regen in 24 u	Laagste temperat. en verschil met de hoogste.	*Aanmerkingen.*
13	ZOost.	6.5	766.4	16.4	0.70	9.88	0.0	—	ligt bewolkt.
14	O. ZO.	3	766.5	17.4	0.86	12.82	0.0	—	helder.
15	O. ZO.	3	767.1	17.4	0.80	11.88	0.0	—	bijna helder.
16	NOost.	2.5	767.4	16.8	0.84	12.06	0.0	—	bewolkt.
17	O NO.	6.5	770.8	14.6	0.65	8.29	0.0	—	ligt bewolkt.
18	O t. N.	4	768.2	13.0	0.78	9.00	0.0	—	ligt bewolkt.
19	O. ZO.	7	763.8	14.2	0.72	8.94	0.0	—	helder.

Buitenlandsche tijdingen.

Algemeen overzigt.

Vier zaken trekken op het oogenblik de algemeene belangstelling: de waarschuwing aan de Revue des deux mondes gerigt, de cirkulaire waarbij frankrijks minister van binnenlandsche zaken, de vereeniging van St. Vincentius da Paulo heeft getroffen, de ontvangst van onzen koning te Luik en de plegtigheid der krooning van den koning van Pruissen. Daar we aan *deze* gebeurtenissen een groote plaats moeten inruimen kunnen we aan het overige nieuws slechts enkele regels wijen, maar het belangrijkste laat zich ook zeer gevoegelijk in het kort zamenvatten.

Uit Oostenrijk wordt ons eene belangrijke tijding door de Wiener Zeitung medegedeeld. De keizer zou bij patent van 19 october bepaald hebben dat de direkte belastingen in 1862, door het geheele land op de zelfde wijze zullen worden geheven als in 1861. Als beweegreden tot dat besluit wordt aangevoerd dat de rijksraad nog niet in de gelegenheid geweest is over het budget te beraadslagen en dat het dus niet volgens de konstitutionele voorschriften kon worden vastgesteld, terwijl het dringend noodzakelijk is maatregelen te nemen om in de behoeften van de schatkist te voorzien.

De aangekondigde vermindering van het oostenrijksche leger zal worden verdaagd, daar de toestand van Hongarye eene vermindering der strijdkrachten niet raadzaam doet achten.

Over de italiaansche zaken wordt veel geschreven, maar met zekerheid valt voor 't oogenblik weinig te melden. Volgens het dagblad La nazionale vertoonen zich in het zuiden verschijnselen die eene aanstaande poging van het bourbon*sche comité aankondigen. Het aanstaande vertrek van den* koning van Napels wordt beweerd en tegengesproken; zoo gaat het ook met andere berigten.

In Polen wordt de toestand niet gunstiger. Te Warschau zijn de soldaten met geweld verschillende kerken binnen gedrongen en hebben de daar aanwezige mannen naar de citadel overgebragt. De helft der gearresteerden is echter later weder in vrijheid gesteld. Naar men verzekert zouden 2000 gevangenen bij de regimenten worden ingedeeld.

De Morning post deelt het een en ander mede omtrent de gemeenschappelijke interventie in de mexikaansche aangelegenheden. Het traktaat tot regeling der voorwaarden zal eerstdaags geteekend worden. Behalve het eskader dat door de drie mogendheden zal worden bijeen gebragt zendt Spanje 5,000 en Frankrijk 1,000 man landingstroepen.

Volgens een telegram uit New-York van 9 dezer, was het gerucht in omloop dat de generaal Prince zich in Arkansas had terug getrokken en dat de generaal Fremont hem vervolgde. Men vreesde dat Mac Culloch aan Fremont de gemeenschap met St. Louis zou afsnijden. De generaal Rosencranz heeft eene depeche naar Washington gezonden om aan den bond bekend te maken dat hij een vereenigden aanval van de generaals Lee en Hoyd zou kunnen weerstaan.

Duitschland.

In het jaar 1255 werd aan de rivier de Pegel door ridders der duitsche orde de stad gesticht die, na een honderd zestigjarige rust thans wederom door eene krooningsplegtigheid vol leven en beweging is. Van de drukte die te Koningsberg heerscht, kan men zich een denkbeeld vormen wanneer men nagaat dat de bevolking, gewoonlijk op 80,000 zielen geschat, thans bijna tot het dubbel is toegenomen. Het meerendeel der bezoekers is vroegtijdig genoeg gekomen om de weinige merkwaardigheden der stad te bezien, voor de feestplegtigheid dit geheel onmogelijk maakt. Behalve het koninklijk slot en het ruiter-standbeeld van Frederik Willem III, trekt ook het universiteits gebouw de aandacht. Het is een waar paleis, ingerigt voor 400 studenten, en zal in het volgend jaar voor de koningsbergers eene welkome aanleiding zijn tot nieuwe feesten, wanneer de plegtige inweijing er van plaats heeft.

Den 14en deden HH. MM. intogt in de stad, die met kransen, guirlanden en op alle andere mogelijke wijze was versierd. De brandenburgsche poort, waardoor de trein moest binnen komen, was met dekoraties omringd en zoo veranderd dat zij het aanzien had van het slot der Hohenzollern, van waar de koninklijke familie afstamt.

Buiten de stad werden HH. MM. opgewacht door den kroonprins en de overige prinsen en vele autoriteiten. Aan het hoofd van dit geleide trokken de koning te paard en de koningin in een rijtuig met 8 paarden bespannen, de stad in, terwijl verschillende korporaties, gilden en gezelschappen met hunne banieren zich bij den trein aansloten. Onder het geleide dat Z. M. vergezelde, werd eene eere plaats ingenomen door de koningbergsche slagers. Dit gebruik dagteekend van het jaar 1701, toen Frederik I, hier als eerste koning van Pruissen werd gekroond. Bij die gelegenheid boden de slagers hem als blijk hunner gehechtheid een monsterworst aan, waardoor zij van den nieuwen koning tot belooning het regt verkregen om bij elke krooning in deze stad in de onmiddellijke nabijheid van Z. M. te zijn. Als eene andere bijzonderheid bij den intogt in deze sterke vesting, verdient nog te worden opgemerkt dat men nagenoeg geene militairen zag. Dit had plaats op uitdrukkelijk verlangen van den koning, die zijne landskinderen een blijk van zijn landsvaderlijk vertrouwen wenschte te geven.

Bij de brandenburgsche poort gekomen werd het vorstelijk paar door een aantal jonge dames met een daartoe vervaardigd gedicht ontvangen. In het paleis werden HH. MM. door de erfprinses en de andere prinsessen opgewacht, en begroet door de burgerlijke, militaire en kerkelijke autoriteiten.

Te midden van al die drukte en feesten, barstte in den nacht van 15 op 16 october een geweldige brand te Koningsberg uit, die men niet anders heeft kunnen meester worden dan door een tal van huizen omver te halen. Dertig gebouwen zijn verbrand; alle waren van hout, zoo als zeer vele in deze oude stad.

De receptie der vreemde gezanten en ministers had 16 october plaats, bij welke gelegenheid het hof en de vertegenwoorgers der vreemde mogendheden met elkander wedijverden om de plegtigheid zoo veel luister mogelijk bij te zetten.

De gezanten werden ontvangen naar de orde van den tijd waarin zij hun voornemen te kennen hadden gegeven om hunne opwachting bij den koning te maken. De engelsche gezant, lord Clarendon, opende de rij, en onder hen die hem volgde bevond zich ook prins Carini, de vertegenwoordiger van den koning van Napels.

Bij gelegenheid dat de gezanten te Berlijn zich in den trein naar Koningsbergen begaven, bemerkten de generaal della Rocca en prins Carini dat men niet voor hen had gezorgd, terwijl blijkens de opschriften boven de rijtuigen geplaatst, voor elk der overigen een afzonderlijk deel van een rijtuig was bestemd. Op de vraag waarom dit plaats had, zou geantwoord zijn „dat er geen papier meer was om er een opschrift op te maken.”

Des avonds was het groot bal door de staten der provincie Pruissen gegeven, waarbij 3000 menschen tegenwoordig waren. Het gebouw dat hiervoor gebruikt werd, was in allerijl van hout opgetrokken en had hierdoor eene groote mate van door-

luchtigheid, wat vooral voor de dansende personen minder aangenaam was. De zalen waren eenvoudig maar rijk versierd en goed verlicht; de eenige aanmerking die gemaakt werd betrof het gemis van spiegels.

Tegen acht uur verschenen HH. MM. in de zaal: de koning in generaals uniform, de koningin gekleed in een wit kleed, met kanten en diamanten als overdekt. HH. MM. waren omgeven door een groot aantal prinsen zoo van het koninklijke huis als vreemde. Te 10 uur verlieten zij met het hof dit feest na menig blijk van ingenomenheid met de ontvangst gegeven te hebben.

Vrijdag 18 dezer heeft de krooning plaats gehad. De optogt was bijzonder luisterrijk. Na de plegtigheid der krooning in de kerk van het slot, begaf de stoet zich te 12 uur naar de troonzaal, waar de koning door den kardinaal von Geissel en den vorst Solms-Lych werd begroet. Daarna begaf Z. M. zich naar het plein van het slot waar hij de aanspraken der voorzitters van de beide kamers aanhoorde en aldus beantwoordde:

„Door Gods genade dragen de pruissische koningen sedert 160 jaren de kroon. Nadat de troon omringd is van instellingen, welke aan den tegenwoordigen tijd passen, bestijg ik dien. Maar gedachtig dat de kroon alleen van God komt, heb ik door de krooning op eene gewijde plaats, te kennen gegeven, dat ik die in ootmoed uit zijne hand heb ontvangen. De gebeden mijns volks, ik weet dit, hebben mij bij deze plegtige handeling omgeven, opdat de zegen des Almagtige op mijne regering moge rusten. De toegenegenheid en liefde, welke mij sedert mijne troonsbestijging bewezen zijn, en mij nog zoo even op hartverheffende wijze werden betuigd, zijn mij een waarborg, dat ik onder alle omstandigheden op de trouw, op de liefde en bereidvaardigheid tot offers van mijn volk kan rekenen. In vertrouwen hierop heb ik het oud gebruik, om van de onderdanen een eed van trouw te vorderen, laten varen. De zoo heugelijke bewijzen van liefde en toegenegenheid, welke mij onlangs bij eene betreurenswaardige gebeurtenis ten deel zijn gevallen, hebben voor die trouw luide gesproken. De Voorzienigheid moge het dierbaar vaderland nog lang de zegeningen des vredes deelachtig doen zijn. Voor gevaren van buiten zal mijn dapper leger het behoeden. Voor binnenlandsche gevaren zal Pruissen bewaard blijven, want de troon zijner koningen staat pal, *indien de eendragt* tusschen koning en volk, waardoor Pruissen groot geworden is, blijft bestaan.

„Zoo zullen wij op den weg van het bezworene regt de gevaren van een bewogen tijd en alle dreigende stormen kunnen wederstand bieden. Dat geve God!"

Hierna ging Z. M. onder luid gejuich in het slot terug.

Belgie.

De koning der Nederlanden is zaturdag avond omstreeks 7 ure te Luik aangekomen. Behalve door zijn gevolg was de koning nog vergezeld door den luitenant-generaal Lahure, en den graaf Ficquelmont, adjudanten van koning Leopold, die met den nederlandschen gezant en diens legatie, Nederlands koning reeds aan de fransche grenzen waren te gemoet gekomen. Tot zijne ontvangst waren groote toebereidselen gemaakt. Koning Leopold was reeds den vorigen middag, vergezeld van den hertog en de hertogin van Brabant, te Luik aangekomen, om zijnen gast te ontvangen. Het spoorweg station te Luik was versierd op de wijze als bij een koninklijk bezoek gebruikelijk is. Toen koning Willem den trein verliet, werd zijne komst door 21 kanonschoten aangekondigd en liet de muziek der militairen de nederlandsche volksliederen hooren. Koning Leopold en de hertog van Brabant gingen hunnen gast te gemoet en de vorsten drukten elkaar hartelijk de hand. De groote menigte die zich aan het spoorwegstation verdrong was buitensporig in hare toejuichingen en hechtte daardoor haar zegel aan de hartelijke wijze waarop de ontmoeting plaats greep. De vorstelijke stoet nam den weg over de boulevards naar het paleis van het provinciaal goevernement, en het behoeft niet gezegd te worden dat de belgische levendigheid zich ook bij die gelegenheid krachtig openbaarde, evenmin als dat de weg die door den stoet gevolgd werd, met de vlaggen der beide natien en met groen versierd was, maar opzettelijke vermelding verdient de illuminatie die inderdaad prachtig moet geweest zijn.

Ten 8 ure schaarde het vorstelijk gezelschap zich aan een diner, waarbij vijftig personen waren geinviteerd, meerendeels provinciale autoriteiten, de waarnemende burgemeester, de militaire bevelhebber, de heer Frère Orban, de heer de Rossius, nederlandsch consul enz. Voor den koning zijn ingeruimd de vertrekken der eerste verdieping die op de plaats St. Lambert uitziën; zij bestaan uit een slaapkamer, een toiletkamertje, een afzonderlijke salon en vier groote salons waarvan één gemeenschap heeft met het balkon. Ten tien ure bragten de muziek van het regiment der guides en het zanggezelschap La Legia voor het paleis eene serenade. De studenten van de luiksche universiteit, die voor elke manifestatie van vaderlandslievenden aard een prijzenswaardigen ijver aan den dag leggen, hadden zich bij het gezelschap La Legia gevoegd en waren het, door de vaandels en duizende lantaarns die zij bij zich hadden, een prachtig geleide.

Zondag morgen ten 8 ure heeft de koning de terugreis naar Nederland voortgezet. Van verscheidene zijden wordt gemeld dat de hartelijkheid waarmede de vorsten van elkaar afscheid namen in het oog loopend was.

Frankrijk.

In een land dat onder het despotisme gebukt gaat is vrijheid van drukpers eene onmogelijkheid. Daarvan levert Frankrijk in onze dagen een nieuw bewijs. Toen Napoleon III zich wederregterlijk van het oppergezag had meester gemaakt, was dan ook een zijner daden te beletten dat de meeningen omtrent de wijze van bestuur openlijk aan de natie werden verkondigd. De uitgaven der dagbladen en andere geschriften werd aan de meest knellende banden gelegd. Die maatregel werd door de voorzigtigheid dringend voorgeschreven, want Napoleon bezat de sympathie der natie niet, en kon die niet bezitten. Alleen door geweld was het mogelijk te heerschen en alle beoordeeling van regerings daden moest alzoo worden onderdrukt. Indien het ware toegelaten dat voortreffelijke mannen aan de gevoelens en denkbeelden, die bij het grootste gedeelte der natie onbestemd aanwezig waren, bepaalden vorm geven en daardoor sluimerende denkbeelden bij anderen konden opwekken, de voorstanders van vrijheid en ontwikkeling zouden zich naauwer aan elkaar hebben verbonden gevoeld en daardoor een kracht ontwikkeld die door geweld van wapenen niet ware te breken geweest. Om de heerschappij, verkregen ten koste van al wat heilig is, te behouden, moest elke uiting van den geest, die niet eene bewierooking van het bestaande gezag was, worden belet. Hoe de parijssche dagbladpers zich gedragen heeft is bekend. De meeste dagbladen schikten zich naar de omstandigheden, andere werden ten gevolge van overtredingen opgeheven of geschorst. Zelfs het Journal des débats, die krachtige en gematigde strijder voor eerlijke beginselen, moest bukken. Het kon niet spreken zoo als het wenschte, en in plaats van te zwijgen deed het wat men noemt: van den nood eene deugd maken; het ging zoo ver het zonder gevaar gaan kon. De denkbeelden vroeger duidelijker uitgesproken werden ingekleed, de taal *werd eene andere: verstaanbaar voor weinigen die* nadenken en den toestand kennen. Dat blad toonde beleid, de wijze waarop het zich liet hooren bleef altijd de opmerkzaamheid trekken, het behield eene groote mate van achting en ontkwam de waarschuwingen en vervolgingen die andere bladen troffen. Op eenigzins verschillend gebied bewoog zich een ander krachtig kampvechter voor ontwikkeling vrijheid. De Revue des deux mondes mogt haren toon matigen, haar werkkring inkorten, dat tijdschrift het was door den grooten roem dien het heel de wereld door bezit, minder ligt te treffen.

Was alzoo de invloed dien de drukpers op de openbare aangelegenheden kon uitoefenen gering die der groote staatsligchamen was even onbeduidend. Maar daar verschijnt geheel onverwacht het dekreet van 24 november 1860, waarbij de taak van den senaat en van het wetgevend ligchaam wordt uitgebreid en aan die instellingen meerdere invloed wordt toegekend. De omstandigheden drongen den keizer om grootere verantwoordelijkheid op de natie te werpen. In de eerste dagen van december wordt ook aan de pers eenige vrij*heid geschonken. Of Napoleon door deze maatregelen zijnen* val heeft voorbereid zal nog moeten blijken. Van de gevolgen is slechts het begin bekend. De debatten in de kamer der afgevaardigden waren hevig, de drukpers begon duidelijker te spreken, de regering vond meer openlijke afkeuring. Vooral de Revue des deux mondes liet in zijne chronique de la quinzaine, sedert eenigen tijd zich sterker tegen het goevernement uit. Dat tijdschrift rigt zich tot het beschaafde en meest ontwikkelde publiek, niet alleen van Frankrijk maar van de geheele wereld. Het heeft lezers te Washington en te Melbourn, het wordt gewaardeerd in Egypte zoowel als in Kanada. Het groote aanzien en de algemeene sympathie maakten het tot een gevaarlijken maar moeijelijk te treffen vijand van het despotisme. Thans is er een aanval tegen dat werk beproefd. De minister van binnenlandsche zaken heeft er eene waarschuwing aan gerigt onder dagteekening van 16 dezer. Het artikel waarop deze betrekking heeft bespreekt den financielen toestand van Frankrijk. Wij geven er hier een overzigt van:

Vooraf gaat eene beschouwing van de redenen die de tegenwoordige geldschaarschte veroorzaakt hebben. De slechte oogst vereischt een invoer van 15 tot 20 millioen mud graan, die in specie aan het buitenland moet betaald worden; de italiaansche leening is voor nagenoeg de helft in Frankrijk vol geteekend en moet eerstdaags worden uitbetaald; vele akties van vreemde ondernemingen zijn in Frankrijk geplaatst en zullen een uitvoer van geld veroorzaken. Daarbij komt de invloed van het handelsverdrag met Engeland, waardoor de fransche markt met vele waren wordt overstroomd voor welke op dit oogenblik nog geen fransche waren in ruil kunnen gegeven worden, die dus met goud moeten betaald worden. Eindelijk is juist te gelijk met dit alles onze amerikaansche uitvoer, op 200 millioen geschat, belemmerd.

Hierin heeft de fransche regering niet voorzien. Zij heeft geene maatregelen genomen om de geldschaarschte te voorkomen. en toch kon men dit van haar verwachten omdat zij gewoon is zich ook in dergelijke zaken te mengen; het schijnt dus wel dat het goevernement den toestand te laat heeft ingezien.

„Wij gaan — hier volgen wij woordelijk het geincrimineerd gedeelte — nog altijd uit van de veronderstelling dat wij ons bedrogen hebben in de optimistische wenschen die we twee maanden geleden geuit hebben, en dat de uitkomst de handelwijze der bank van Frankrijk gedurende de laatste veertien dagen zoude regtvaardigen. Maar mogt onverhoopt de krisis niet bezworen kunnen worden, dan zouden in dezen de feiten et luide spreken en zelve de discussie openen over de financiele en huishoudelijke politiek der regering. De drie punten waarover deze beraadslaging zou moeten loopen, liggen voor de hand. Zij zijn: de overdreven uitgaven, de onvoorzigtige uitbreiding die gegeven wordt aan de openbare werken, en aan het sloopen en bouwen in de groote steden, en het gebrek aan eenheid in het bestuur van onze staatshuishouding. Wel is waar kan men de ramp dat een slechte oogst oorzaak wordt eener industriele en financiele krisis, niet anders beschouwen dan als het gewrocht der natuurwetten, en blijft hierbij dus alle menschelijke verantwoordelijkheid buiten spel; maar elke dergelijke ramp stelt fouten en dwalingen in het licht die er de gevolgen van verergeren: hoe meer fouten en dwalingen, des te zwaarder drukt de ramp.

„Het natuurlijk en onmiddellijk gevolg der krisis is dat wij een deficit, een geldschaarschte waarnemen. Maar de stoornis is dieper ingrijpend en met smartelijker gevolgen verbonden indien de krisis voorvalt in een land waarin het kapitaal hoofdzakelijk vernietigd is door onvoortbrengende uitgaven. Wanneer zij daar echter verschijnt op een oogenblik dat die ondernemingen buitensporig worden aangemoedigd welke het loopend kapitaal verminderen, d. i. dezulke die tot gevolg hebben dat het geld voor het oogenblik ophoudt beschikbaar te zijn, dan rigt zij met des te meer woede hare verwoestingen aan. *Eindelijk*, wanneer het goevernement zijne onvoortbrengende uitgaven niet heeft weten te verminderen, wanneer het goevernement zelf de spekulatie heeft aangemoedigd in plaats van haar tegen te gaan, dan bevat die krisis voor dat goevernement eene beschuldiging dat het onvoorzigtig heeft gehandeld en tevens eene harde waarschuwing dat het noodzakelijk is van politiek te veranderen.

„Wij wenschten wel dat de pessimistiesche voorspellingen die thans vrij algemeen zijn, door de uitkomst werden te schande gemaakt, wij verlangen allezins dezen keer er met de vrees af te komen; maar in elk geval hopen wij dat de les niet nutteloos zal zijn. Een ijdel gerucht alleen zou dan voldoende geweest zijn om ons te leeren van hoe veel belang het is den voortdurenden aanwas onzer begrooting paal en perk te stellen; van hoe veel belang het is een eind te maken aan het vernielen van kapitalen door het sloopen van gebouwen, dat een koortsachtige spanning te weeg brengt in het spekuleren met huizen te bouwen; van hoe veel belang het is de beweging van handel en industrie niet op een verkeerden weg te bren*gen door geprivilegieerde en gekunstelde krediet-inrigtingen*; eindelijk, hoe dringend noodzakelijk het is dat de staatshuishouding in Frankrijk worde bestuurd, niet naar onzamenhangende systemen, maar naar eene bepaalde gedachte, steunende op de leer eener gezonde staathuishoudkunde, zonder de lessen der ondervinding te veronachtzamen.

„De financiële en politieke aangelegenheden zullen eenmaal met geweld den grooten strijd over deze vragen openen: en wij weten wel tot welk besluit zij ons zullen leiden. De stoffelijke belangen zullen ons tot de overtuiging brengen dat er geene goede financiële regering kan zijn zonder politieke vrijheid, zonder een veel omvattende en strenge kontrôle der volksvertegenwoordiging en zonder de waakzaamheid en strijd eener vrije pers."

Het Journal des débats bespreekt deze waarschuwing, naar het ons voorkomt, op zeer kalmen toon. In de eerste plaats wijst het er op hoe dat tijdschrift zich rigt tot een meer bedaard en niet zoo ligt te bewegen publiek, dan met de dagbladen het geval is, en daarom aan de openbare rust niet die schade kan toebrengen die men van dagbladen zou kunnen verwachten. Daarop vervolgt het aldus „Hoe wel volgens de bewoordingen van artikel 13 der constitutie de ministers verantwoordelijk zijn voor de daden der regering, en deze verantwoordelijkheid in zich sluit dat hunne handelingen besproken worden, zoo zullen we evenmin de waarschuwing aan de Revue des deux mondes gerigt beoordeelen, als we ons over die welke La France centrale trof, hebben uitgelaten. Maar te beproeven zich licht te verschaffen omtrent den grens zijner regten, of om juister te spreken, aangaande den omvang zijner verpligtingen, dit kan geen oneerbiedig bedillen genoemd worden. Te oordeelen naar de uitdrukking van het staatsstuk, meermalen aangehaald en zoo we ons goed herinneren in der tijd geteekend door den zelfden minister van wien nu de waarschuwing uitgaat, was de pers bevoegd alles aan hare kontrôle te onderwerpen, indien zij slechts zorg droeg het beginsel der regering en der dynastie niet aan te vallen. Wanneer we het artikel in de Revue des deux mondes overlezen vinden we dat de financiële staatkunde van het goevernement, er met meer of minder levendigheid, met meer of minder grond — maar daarvan is geen sprake — beoordeeld wordt. Meer kunnen we er niet in ontdekken. Het blijkt dat er dus andere zaken bestaan dan het regeringsbeginsel, waaraan het in zekere omstandigheden onveilig is te raken, daaraan worden we nu op nieuw herinnerd, nadat we sedert eenigen tijd gevaar hebben geloopen het te vergeten."

Nagenoeg gelijktijdig met de waarschuwing aan de Revue des deux mondes, is een andere maatregel genomen schijnbaar van geheel anderen aard, maar toch bestaat er tusschen beide zaken wel eenig verband. De minister van binnenlandsche zaken heeft eene cirkulaire uitgevaardigd, waarin hij de noodzakelijkheid betoogt om de niet geautoriseerde genootschappen van weldadigheid enz. in een wettigen toestand te brengen.

Na op den voorgrond te hebben gesteld dat hij het weldadige dezer instellingen erkent, spreekt de minister over de orde der vrijmetselaren. Hij verklaart dat deze steeds heeft getoond bezield *te zijn met vaderlandslievende gezindheid*, en behalve ten aanzien van haar centraal bestuur, sedert lang tot geene klachten heeft aanleiding gegeven.

In de tweede plaats wordt gesproken van de vereeniging van St. Vincentius da Paulo. Het goevernement zou nooit zijne bekrachtiging kunnen verleenen aan het bestaan van een soort van comité door eene lokale vereeniging benoemd, dat op eigen gezag steunende, zich regten aanmatigt om er een geheim genootschap van te maken, hetwelk vertakkingen buiten Frankrijk en gelden ter zijner beschikking zou hebben. Zulk eene organisatie voor eene zaak die uitsluitend liefdadigheid ten doel heeft, acht de minister onverklaarbaar. De achtenswaardige mannen te Lyon, Marseille en Bourdeaux behoeven geen raad uit Parijs, voor het uitdeelen hunner aalmoezen. Eene instelling van christelijke liefdadigheid moet niet den vorm aannemen van een geheim genootschap. Daar de wet ook eene zoodanig ingerigte associatie verbiedt, en zij door het bestaan daarvan dus sedert geruimen tijd is geschonden, noodigt de minister de prefekten uit, om de bedoelde vereenigingen terstond met inachtneming der wettige vormen te autoriseren. Wanneer zij het verlangen te kennen geven om te Parijs eene centrale vertegenwoordiging te hebben, zullen de prefekten gehouden zijn, dien wensch aan den keizer kenbaar te maken, die alsdan eene beslissing zal nemen ten aanzien der grondslagen en beginselen waarop die centrale vertegenwoordiging berust. Zoo lang zij zich niet aan deze maatregelen zullen onderworpen hebben, zullen de prefekten alle bijeenkomsten van ieder, hetzij centraal of provinciaal bestuur, verbieden en het voor ontbonden verklaren.

Wanneer men hierbij in aanmerking neemt dat in de cirkulaire ook wordt gezegd, dat de geest dier vereenigingen op zich zelf geheel vreemd is aan staatkundige bemoeijingen, want dat zij, zamengesteld uit godsdienstige mannen van uiteenloopende gevoelens, onder hare leden een groot aantal ambtenaren en beproefde vrienden der regering telt, dan is men zeer geneigd aan de opregtheid dezer verklaring te twijfelen. De regering heeft thans ook in deze godsdienstig-liefdadige vereeniging een vijand, voor wiens magt zij beducht is, dien zij niet openlijk durft bestrijden maar door andere middelen onschadelijk tracht te maken.

Hoe we overigens over de instelling van St. Vincentius denken, we achten het gelukkig dat Napoleon in zijn vroegeren bondgenoot thans een zoo zeer gevreesde tegenstander ontmoet, die zijne magt belemmert. Het priestergezag lijdt te gevoelige slagen, dan dat het ooit daarvan zou kunnen herstellen. Het despotisme is door minder verliezen getroffen. We verwachten van den strijd tusschen beide magten heil voor de toekomst.

Le constitutionnel bevat naar aanleiding van de zamenkomst te Compiègne van den nederlandschen koning met Frankrijks keizer een artikel over de wenschelijkheid eener fransch-nederlandsche alliantie.

Na de buitenlandsche bladen, die de bijeenkomst zeer kalm hebben beoordeeld, geprezen te hebben, wijst de schrijver er op dat de geschiedenis met der tijd eene welsprekende bladzijde zal bevatten waarop geschreven staat hoe de zoon van koning Lodewijk den kleinzoon van prins Willem van Oranje te Compiègne ontvangen heeft.

Het komt hem allezins wenschelijk voor dat voor den haat die door de fouten van Lodewijk XIV tusschen Frankrijk en Nederland ontstond, en die reeds sindt een twintigtal jaren is uitgewischt in de plaats trede eene nadere verbindtenis der beide natiën, door de natuur geschapen om vereenigd te zijn.

Nederland, zegt de schrijver, is de band tusschen twee volksstammen, de germaansche en de scandinavische, wier verschillende rigtingen te 's Gravenhage worden opgelost en vereenigd. Nederland vertegenwoordigt in de politiek meer het behoud, Frankrijk meer de handeling; voor beider zedelijken invloed is daarom eene vriendschappelijke alliantie zeer wenschelijk.

Ook uit een meer praktisch oogpunt is eene vereeniging der beide natien door een handelsverdrag in het voordeel althans van Nederland.

Het fransch-duitsche handelsverdrag heeft ten doel een deel der handelsbeweging die thans in het noorden van het tolverbond plaats heeft naar Frankrijk over te brengen. Het is de pligt van Nederland deze handelsomwenteling behulpzaam te zijn, en er zich bij aan te sluiten, wil het er niet geheel buiten blijven. Het stuk eindigt met de mededeeling van des schrijvers overtuiging dat zijne denkbeelden in Nederland gedeeld zullen worden.

Handelsberigten.

Meekrapprijzen.

Rotterdam 21 october.

De meekrap markt was heden vast; voor onberoofde werd van f 24 tot f 27 naar kwaliteit betaald.

De op heden avond ten 5 ure gehoudene veiling van 60,000 nederlandsche ponden 3jarige meekrap wortel is aan f 20½ tot f 20¾ afgeloopen.

Graanmarkten.

Amsterdam 21 october.

Tarwe en gerst stil.

Raapolie op zes weken f 43¾. Lijnolie op zes weken f 38.

Rotterdam 21 october.

Tarwe en erwten waren heden 25 cent, bruine en witteboonen f 1 lager. Overigens is geene verandering op te geven.

Axel, 19 october.

Oude tarwe f 11,45 a f 11,85; Nieuwe dito f 12,15 a f 13,05; Oude rogge f —,— a f —,—; Nieuwe dito f 8,05 a f 8,40; Wintergerst f 6,55 a f 6,90; Zomer dito f 5,90 a f 6,25; Haver f 3,25 a f 3,90; Paardeboonen f 7,30 a f 7,65; Bruineboonen f 11,20 a f 14,—; Groene erwten f 10,25 a f 11,20; Gele dito f 9,35 a f 10,25; Graauwe dito 11,20 a f 13,05; Boekweit f 6,75 a f 7,20.

Middelburg 19 october.

Raapolie f 42¾. Lijnolie f 39. Patentolie f 44¾ per vat op zes weken.

Prijzen van effekten.

Amsterdam 21 october.

Nederland.	Certifik. Werkelijke schuld	2½ pct.	64¼
	dito Nationale dito	3 „	77
	dito dito dito	4 „	—
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	137¾
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	102⅜
	Certifik. Hope & co.	4 „	74½
	dito dito 1855, 6de serie.	5 „	94¼
	dito	6 „	55½
	Aand. spoorweg		190½
	Leening 1860	4½ „	89⅝
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	—
Spanje.	Obligatien	3 „	41⅛
	dito binnenlandsch	[illegible] „	47⅛
	Certifik. coupons bewijzen		—
	Krediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5 „	44¾
	dito amsterdamsche	5 „	69⅛
	dito nationale	5 „	54⅛
Oostenrijk.	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank aktien	3 „	688
Belgie.	Certifikaten bij Rothschild	2½ „	—
Portugal.	Obligatien	3 „	46 1/16
	dito nieuwe	3 „	45⅛
Grenada.	dito		—
Venezuela.	dito	2½ „	19
Illinois.	dito	7 „	85¾
Mexiko.	dito	3 „	25¼

Londen 19 oct., ten 12 ure. Consols 92⅞.
Weenen 19 oct. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 66,20.
Parijs 19 oct. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 68,—.

Prijzen van coupons en losbare obligatien.

Amsterdam 17 october.

Metalliek f 21,15; Napelsche f —,—; Diverse engelsche in £ f 11,85; Engelsche Russen f 11,85; Fransche f 56,—; Belgische f 56,—; Pruissische f 35,—; Spaansche piasters f —,—; Spaansche coupons per fr. f —,—; Hamb. Russen f 32,68¾; Russische in zilveren roebels f 32,93¼; Poolsche in fl. f —,—; Nationale metalliek f 29,10; Dollars f 2,42.

Zeetijdingen.

Het barkschip *Walcheren*, gezagv. D. H. van der Heijde, is zaturdag ten één ure ter reede van Rammekens gearriveerd, komende van Drummen. Alles wel aan boord.

Den 21 dezer is ter reede van Vlissingen gearriveerd het schoonerschip *Catharina Elizabeth*, gez. J. Pander, van Newcastle voor Middelburg met kolen.

Advertentien.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene welgeschapene Dochter A. DIRKS, Echtgenoot van

Middelburg, A. W. VAN HEUVEN.
den 18 October 1861.

Eenige kennisgeving.

De nagelaten betrekkingen van wijlen den WelEerwaarden Zeer Geleerden Heer **B. J. H. TAATS**, in leven Predikant bij de Nederduitsche Hervormde Gemeente te Middelburg, betuigen bij deze hunnen opregten dank voor de vele blijken van deelneming, betoond zoo wel bij zijne laatste ziekte als na zijn overlijden.

Middelburg, den 21 October 1861.

De ZUSTER-ZENDINGS-VEREENIGING zal haar **tweede Jaarverslag** uitbrengen op Woensdag den 23 October 1861, des avonds ten ZES URE, in het Kerkgebouw op de Rouaansche Kade.

Begunstigsters en belangstellenden worden beleefdelijk ter bijwoning uitgenoodigd.

MUZIJKWERKEN, ATLASSEN, KAARTEN, PRENTWERKEN, LITHOGRAPHIEN, GRAVUREN ENZ.

worden HEDEN 22 en MORGEN 23 October, telkens des namiddags ten vijf ure, verkocht op het Koorkerkhof, lett. A no. 111.

PUBLIEKE VERKOOP

te Vlissingen, op aanstaanden Woensdag 23 October, des middags ten 12 ure, op het Stads Koffijhuis DE BEURS, van circa **240 Hoed STEENKOLEN** (NEW PELTON MAIN COLS), aangebragt met het Engelsche Brikschip *Cadix*, van Sunderland naar Rotterdam bestemd; zijnde wegens zeeschade hier binnengeloopen.

Verdere informatien bij den Heer J. SMITH, Scheeps-Commissionnair aldaar.

VERKOOP VAN EENEN BAGGERMOLEN.

Donderdag den 24 October 1861, 's middags ten 12 ure, zal, ten Raadhuize der Gemeente Middelburg, aan den meestbiedende worden verkocht, een door vijf Paarden te drijven **KETTING-BAGGERMOLEN**, met 54 ijzeren Schoppen en verder volledig Drijfwerk, liggende in de Kade aldaar, en daags vóór en op den dag der Verkooping voor de belanghebbenden te zien.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den Gemeente Bouwmeester.

AANBELANGEND BERIGT.

BEGRINDINGSWERKEN.

Burgemeester en Schepenen der Gemeente **Assenede,** Oost-Vlaanderen, berigten het Publiek, dat er door hen op 28 October 1861, om twee ure namiddag, ten Stadhuize aldaar, in het openbaar zal worden overgegaan tot het aanbesteden der **Begrindingswerken van de Aardenbaan,** leidende van gezegde Gemeente Assenede tot aan den Grenspaal op het Staakje bij Sas-van-Gent, ter lengte van omtrent 1900 strekkende Ellen, op conditien alsdan voor te lezen.

De Notaris B. VAN DE GRAFT zal op Donderdag den 31sten October 1861, des avonds ten 7 ure, binnen Middelburg, in het NOTARISHUIS in de Abdij, in het openbaar bij opbod en afslag te koop aanbieden:

1. Een **HUIS en ERVE,** staande en gelegen in de 's Gravenstraat, wijk I no. 985, Grondlasten *f* 12,98.
2. Een **HUIS en ERVE,** staande en gelegen op den Zuidsingel, wijk E no. 48, Grondlasten *f* 10,12.
3. Een **PAKHUIS en ERVE,** staande en gelegen in de Seisstraat; *Grondlasten f* 9,24.

Deze Huizen en Pakhuis zijn daags voor en op den verkoopdag, van 10 tot 12 en van 1 tot 4 ure, voor een ieder te bezigtigen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

J. C. E. GOSLER *berigt bij deze dat hij zijn* **INSTITUUT VOOR ONDERWIJS, toegankelijk voor een beperkt getal leerlingen uit voorname, deftige en gegoede burgerstanden,** heeft overgebragt naar de Varkensmarkt, K 40.

Hij neemt de vrijheid zijn NIEUWE INRIGTING ten minzaamste aan te bevelen, onderwijl hij, wegens ruimere localiteit, nog 3 à 4 pensionnaires kan plaatsen.

DRIE SPUITEN.

J. H. UCHTMANN

heeft de eer te berigten de ontvangst der nieuwste Modellen van WINTERMANTELS, HOEDEN, LINTEN en BLOEMEN, alsmede LONG-CHALS, DOEKEN en eene groote sortering FANTAISIESTOFFEN en verdere **Nouveautés.**

MAGAZIJN

VAN GEMAAKTE HEEREN KLEEDINGSTUKKEN,

LANGENBURGT, B no. 24

en Lange Kerkstraat te Goes.

De ondergeteekende heeft de eer het geachte Publiek te berigten dat hij ontvangen heeft een groot assortiment **WINTERSTOFFEN** voor HEEREN KLEEDINGSTUKKEN, en daar dezelve zeer voordeelig zijn ingekocht, zullen de Heeren Winterjassen, die er dagelijks naar den laatsten smaak van vervaardigd worden, tot den buitengewoon lagen prijs van *f* 8, *f* 9, *f* 10 en hooger verkocht worden, terwijl de fijnere kwaliteiten ook naar evenredigheid tot zeer billijke prijzen zullen worden afgegeven; ook worden bij hem alle Wollen Stoffen waterdigt gemaakt, zoo dat er de regen niet kan doordringen.

Hij beveelt zich verder in de gunst van het geëerde Publiek, *die hij vertrouwt zich volkomen waardig te maken.*

Middelburg, 21 Oct. 1861. J. THEWES.

Magazijn van J. J. Ceulen.

Voorhanden in ruime sortering, tot zeer matige prijzen:
Photographie-Albums en **Encadrements** *pour Cartes de Visite.*
Lampenkappen in verschillende Modellen.
Speelkaarten, fijn en heerlijk schuivend.
Schaak- en **Damborden.**
Domino-, Schaak-, Dam-, Lotto-, Schimmel-, Loterij-, Belegering- en andere **Spelen.**

STEENKOLEN.

IN LOSSING Ladingen van de Ruhr en van Brussel, voor **H. J. DRONKERS.**

IN LOSSING **BUSKOLEN** en **MARIEMONT KAGCHELKOLEN.** P. DE ZEEUW.

Gespeende Zeeuwsche OESTERS, à *f* 1,60 *de honderd*, bij I. VOS.

Een **Jongeling,** niet beneden 18 jaar, benoodigd in een' Winkel. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

Door toeval met November eene **Werkmeid** benoodigd. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

Met November aanstaande eene **Dienstmeid,** goed kunnende koken en strijken, benoodigd bij Mevrouw HOFSTEDE VAN SON, Heerengracht.

Met November eene Burger **Dienstmeid,** die met den Pot kan omgaan, benoodigd, Kortendelft, G 16.

Eene bekwame **Dienstmeid of Noodhulp** benoodigd, bij Mejuffrouw DE CLOEDT, Dam.

Terstond eene **Dienstmeid** benoodigd, liefst uit den Boerenstand. Te bevragen bij K. J. PERVOOST.

Een **Meisje** benoodigd beneden de 15 jaar, op den Kortenburgt, D no. 12.

STOOMBOOTDIENST

TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM,

Uren van vertrek in October.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Dingsdag	22	's morg.	6 ure.	Dingsdag	22	's morg.	9,45.
Donderdag	24	„	6	Woensdag	23	„	9,45.
Vrijdag	25	„	6	Vrijdag	25	„	10,30.
Zaturdag	26	„	6	Zaturdag	26	„	10,30.
Zondag	27	„	6	Zondag	27	„	10,30.
Maandag	28	„	6	Maandag	28	„	10,30.
Dingsdag	29	„	7	Dingsdag	29	's midd.	12 ure.
Donderdag	31	„	9	Woensdag	30	„	12

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.